

STADSMENS

‘Ieder kind heeft muzikale aanleg’

‘Néééé’, riep het jongetje luidkeels toen muziekdocente Jill Stolk onlangs tegen hem zei dat zij hem na de zomervakantie terug zou zien. ‘Jammer, straks één leerling minder’, dacht ze. Niets bleek minder waar, maakte zijn vader haar snel duidelijk. Jill, met een lach: “Hij vertelde me dat Joris de week erop alweer wilde komen”.

De peuter popelde. Een uur lang op zaterdagochtend bezig zijn met muziek, dans en ook nog eens één van je ouders horen zingen, ervaart hij als een gebeurtenis. Niet te versmaden zijn bovendien de instrumenten waarmee de kleintjes aan de gang mogen: fluiten in soorten en maten, triangels, ritmestokjes, trommels in allerlei formaten, bekkens, ratels,

‘Het is een heel bijzondere belevenis voor de peuters om volwassenen te horen zingen’

oude wasborden, een xylofoon, noem maar op. Binnenkort start het nieuwe seizoen. De één jaar durende cursus ‘Muziek en Dans voor Peuters’, die dertig lessen omvat, is bestemd voor de jeugd van twee tot vier jaar. Jill: “De kinderen kunnen hier terecht als zij twee jaar en drie maanden zijn, tweeplus noem ik dat altijd. Zijn ze erg voorlijk, dan kunnen zij op hun tweede komen. Ouders schatten dat goed in, merk ik in de praktijk. Een meisje was zelfs nog geen twee toen ze begon. Zij is echt een topleerling, staat als eerste op als er iets gedaan moet worden en zegt ook als eerste dingen na”. Jill Stolk verwacht overigens geen bijzondere kwaliteiten van haar pupillen. “Muziek wordt vaak gezien als iets exclusiefs. Dat is niet zo. Ieder kind heeft muzikale aanleg en er zijn wel honderd soorten. De een kan bijvoorbeeld goed luisteren, anderen weten de juiste tonen te treffen, voelen ritme aan of begrijpen hoe

Peuters en ouders met Jill Stolk in actie op de cursus. ▶ Foto: J.A. Gerharz

je op ritme kunt lopen. Muzikaliteit is al vanaf de geboorte aanwezig. Vooral de eerste jaren staan ze open voor alle stijlen van muziek. Gaan ze puberen, dan hebben ze meestal alleen nog aandacht voor popmuziek”. En: “Muziek maken is een verrijking en verhoogt de intelligentie, heeft onderzoek aangetoond. Muziek doet duidelijk een appèl op de emotionele belevenis. En goed leren omgaan met emoties is de basisvoorwaarde voor een volwaardig volwassen bestaan”. Niet iedere peuter zal meteen volop in actie komen, benadrukt ze. “Er zijn

nogal wat kinderen die eerst de kat uit de boom kijken. Zij genieten door de hele les op zich te laten inwerken. Je moet deze kinderen meer de tijd gunnen, niet pushen”. Jill Stolk, collega van deze krant, studeerde ‘docent muziek’ en hoofdinstrumenten viool en blokfluit aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. “Docent muziek is een eerste graads vakdiploma. Je bent dan bevoegd om les te geven”. Zij is daarnaast ook yoga docent. Haar ouders waren beiden van Nederlands/Indonesische afkomst. Het

‘Indisch zijn’ is door haar hele leven verweven. Jill schrijft voor Den Haag Centraal recensies over boeken met dat thema. In haar romans, verhalen en eenakters speelt haar Indische achtergrond eveneens een belangrijke rol.

Luisterkussen

Wie naar haar verhaal luistert over de cursus trekt al snel de conclusie: Jill beleeft net zoveel plezier aan de lessen als haar piepjonge pupillen. “Ik begin elke les, met daarin steeds tien wisselende activiteiten, met het luis-

terkussen. Dat is een klein kussentje dat de peuters pakken als zij het lokaal binnenkomen. Ze gaan daarop zitten met één van de ouders naast zich en vormen een kring. Ik heb voor hun leeftijd muziek uitgezocht. Dat kan van alles zijn: jazz for kids, volksmuziek, een gitaarduo. Dan deel ik liedmateriaal uit, ook aan de ouders, en gaan we zingen, terwijl ik op gitaar begeleid. Het is een heel bijzondere belevenis voor de kinderen om volwassenen te horen zingen, een betoverend feest voor het oor van zo’n peuter. Het is goed voor hun gehoor omdat ouders meestal gelijk in de juiste toonhoogte zingen. Het is ook goed voor hun taalgevoel, hun eigen spreekhoogte en articulatie”.

Eén van de liedjes gaat over een sleutelbos die zij aan ‘hun kleine pink’ moeten hangen. “De sleutelbos gaat van kind naar kind; ze moeten die dus afstaan en dat kost aanvankelijk moeite. Maar spelenderwijs leren ze dat zij iets moeten doorgeven; je werkt op die manier aan hun sociale vaardigheid, ook aan hun woordenschat. Spelenderwijs leren ze nieuwe woorden en ze zien die gelijk in de context van het gebruik”. Aan het eind van de les is er een optocht of kunnen de peuters uit de kring stappen om te gaan dansen. “De keuze is aan de kinderen zelf. Ze moeten zoveel leren tijdens dat uur; er moet ook een moment zijn dat je ze vrij laat”. Jill Stolk, die de afgelopen tien jaar les gaf op een basisschool, ontwikkelde al in 1987 de cursus Peuter en Muziek. Zij deed dat destijds voor de Muziekschool, het huidige Koorenhuis. Vorig jaar begon zij opnieuw met Peuter en Muziek, uitgebreid met Dans. Ze ontdekte wel een verschil tussen toen en nu. “Ik gaf destijds zo’n driekwartier les en er waren per keer drie tot vier onderwerpen. Dat was genoeg. De kinderen van nu zijn een beetje anders. Na de tien korte activiteiten per les zijn ze nog fit; ze willen nog wat spelen of kijken. Je merkt dat kinderen tegenwoordig meer doen, dat er meer van ze gevraagd wordt”.

Joke Korving

Info: www.jillstolk.nl of jillstolk82@gmail.com